

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - БУРГАС

ВКС - № 8624 - 11-

Изм. №: PA-08-582
Дата: 20-11-2017

ДО
КОМИСИЯ ПО АТЕСТИРАНЕ И
КОНКУРСИТЕ НА
СЪДИЙСКА КОЛЕГИЯ
НА ВИСШ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

УВАЖАЕМИ ДАМИ И ГОСПОДА,

Приложено, изпращаме Ви копие от протокол от Общо събрание на съдиите от Административен съд – Бургас, което се проведе на 17.11.2017 г. на основание чл. 194 а, ал. 7, изр. 1 от Закона за съдебната власт във връзка с конкурс за административен ръководител – председател на Административен съд – Бургас, обявен с решение на Висш съдебен съвет по протокол № 26 от 20.06.2017 г., публикувано в брой 52 от 30.06.2017 г. на ДВ и с насрочен избор на 28.11.2017 г.

Приложение: съгласно текста.

С Уважение,

СТАНИМИРА ДРУМЕВА
ЗАМ. ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - БУРГАС

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - БУРГАС

ПРЕПИС-ИЗВЛЕЧЕНИЕ

ПРОТОКОЛ

ОТ ОБЩО СЪБРАНИЕ НА СЪДИИТЕ
ОТ АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – ГР. БУРГАС

Днес, 17.11.2017 г. (петък), от 11:00 часа, в съдебна зала № 3 на Административен съд – гр. Бургас, в изпълнение на Заповед № РД-12-479/14.11.2017 г. на и.ф. Председател на Административен съд – гр.Бургас и на основание чл. 50, ал. 2 от Наредба № 1 от 09.02.2017 г. за конкурсите за магистрати и за избор на административни ръководители в органите на съдебната власт, се проведе Общо събрание на съдиите от Административен съд –гр. Бургас.

На Общото събрание присъстват 13 съдии от Административен съд – гр. Бургас: съдия Станимира Друмева, съдия Марина Николова, съдия Румен Йосифов, съдия Станимир Христов, съдия Диана Ганева, съдия Галина Радикова, съдия Лилия Александрова, съдия Павлина Стойчева, съдия Златина Бъчварова, съдия Любомир Луканов, съдия Атанаска Атанасова, съдия Даниела Драгнева и съдия Чавдар Димитров.

На събранието присъстват и кандидатите, допуснати до участие в конкурса, обявен от Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет с Решение по протокол № 39/04.10.2017г., ДВ бр. 82/13.10.2017 г., за заемане на длъжността „Административен ръководител – председател на Административен съд – гр. Бургас“ – съдия Панайот Генков, съдия Христо Христов и съдия Веселин Енчев от Административен съд – гр.Бургас.

Събранието се председателства от съдия Панайот Генков.

Протоколът на събранието се води от Стоянка Атанасова – съдебен секретар в Административен съд – гр. Бургас.

За събранието е обявен следният

ДНЕВЕН РЕД:

1. Изслушване на кандидатите за заемане на длъжността „Административен ръководител – председател на Административен съд – гр. Бургас“ – съдия Панайот Генков, съдия Христо Христов и съдия Веселин Енчев.

2. Разни.

Общото събрание на съдиите от Административен съд – гр. Бургас да се председателства от съдия Друмева.

ПРЕДСЕДАТЕЛЯТ НА СЪБРАНИЕТО СЪДИЯ ДРУМЕВА:
Уважаеми колеги, във връзка с откритата процедура за заемане на длъжността „Административен ръководител – председател на Административен съд – гр. Бургас“ по реда на чл. 194а, ал. 7, изр. първо от Закона за съдебната власт Общото събрание на съдиите следва да изслуша кандидатите за длъжността и протоколът от изслушването следва да се представи на Висшия съдебен съвет в 7-дневен срок преди насрочената от ВСС дата за изслушване на кандидатите – 28.11.2017 г.

Предлагам да вземем решение по следните въпроси:

1. Какъв ще бъде редът, по който ще бъдат изслушани кандидатите?
2. Въпросите към кандидатите ще бъдат поставени след изслушване концепцията на всеки един от тях или след изслушване на тримата кандидати?

Предлагам по поставения първи въпрос да вземем решение изслушването на кандидатите да стане по реда, по който са подадени заявленията и са допуснати от Висшия съдебен съвет за изслушване.

Има ли други предложения?

СЪДИЯ ХРИСТО ХРИСТОВ: Аз се присъединявам към Вашето предложение да е по реда на входирание на заявленията. Оттеглям си останалите предложения.

ПРЕДСЕДАТЕЛЯТ НА СЪБРАНИЕТО СЪДИЯ ДРУМЕВА: Има ли други предложения?

Ако няма други предложения, който е съгласен кандидатите да бъдат изслушани по реда, по който са подадени заявленията и са допуснати от Висшия съдебен съвет за изслушване, моля да гласува!

Гласували „ЗА“ – всички съдии.

След проведеното явно гласуване Общото събрание на съдиите на Административен съд – гр. Бургас взе единодушно следното

РЕШЕНИЕ:

Изслушването на кандидатите да стане по реда, по който са подадени заявленията и са допуснати от Висшия съдебен съвет за изслушване.

ПРЕДСЕДАТЕЛЯТ НА СЪБРАНИЕТО СЪДИЯ ДРУМЕВА: Предлагам да изразите становище по втория поставен въпрос – Въпросите към кандидатите ще бъдат поставени след изслушване концепцията на всеки един от тях или след изслушване на тримата кандидати?

СЪДИЯ ЕНЧЕВ: Предлагам след изслушване на всички кандидати да бъдат задавани въпроси, за да могат да бъдат съпоставените отговорите. Опитът от миналия път показва, че част от въпросите са идентични за всички кандидати. Струва ми се разумно да им бъде предоставена възможност да отговарят непосредствено един след друг, за да може евентуално да бъдат съпоставени техните отговори на идентични въпроси.

ПРЕДСЕДАТЕЛЯТ НА СЪБРАНИЕТО СЪДИЯ ДРУМЕВА: Други предложения има ли?

Няма други предложения.

Подлагам на гласуване предложението на съдия Енчев въпросите към тримата кандидати да бъдат поставени след изслушване на концепциите им.

Който е съгласен, моля да гласува!

Гласували „ЗА” – всички магистрати.

След проведеното явно гласуване Общото събрание на съдиите на Административен съд – гр. Бургас с мнозинство взе следното

РЕШЕНИЕ:

Въпросите към тримата кандидати да бъдат поставени след изслушване на концепциите им.

ПРЕДСЕДАТЕЛЯТ НА СЪБРАНИЕТО СЪДИЯ ДРУМЕВА: Давам думата на съдия Енчев.

СЪДИЯ ЕНЧЕВ: За какво се кандидатирам аз? Аз съм съдия в нашия съд от 2007 г., откакто съдът е създаден и за тези десет години считам, че събрах достатъчно опит и достатъчно познания да съм наясно как функционира един съд. Познавам добре почти всички от вас и отношенията ми с вас като колеги са откровени. Не с всички са добри, но не мисля, че и трябва да бъдат такива. Ние не сме семейство, ние сме

колектив от магистрати и затова е съвсем нормално да няма кой знае каква хармония между нас като личности. Важното е да се слушаме, когато даваме професионални становища по въпросите, които ни засягат, когато се произнасяме като касационен състав или когато се опитваме да уеднаквим съдебната ни практика. Мисля, че като административен ръководител ще съм в състояние да осигуря точно това – да се изслушваме и дори когато не сме съгласни да можем спокойно да изразяваме аргументите си в професионален план. Заявявам и мисля, че никой от нас няма съмнение, че личното ми отношение към когото и да било в нашия съд никога не е повлияло върху преценката ми за професионалните му умения. В този смисъл аз мисля, че съм в състояние с всеки един от вас да работя, като се абстрахирам от личното си отношение към него и заложа на нашата професионална връзка. Претендирам, че познавам доста добре и служителите на нашия съд и съм наясно кой от тях е компетентен и кой не е. Мисля, че разполагам с възможности, ако бъда гласуван за административен ръководител, да подобря още работата на нашата администрация. Ако бъда гласуван за административен ръководител, ще разчитам изцяло на подкрепата на Общото събрание и от сега заявявам, че ще се съобразявам с всички решения, които вие приемете, защото аз не съм по-умен от който и да е от съдиите в нашия съд. Моята философия като административен ръководител почива на правилото, че аз съм пръв сред равни. Административният ръководител е човекът, който трябва да осигури спокойна работа на колегите, който, когато се налага да застане с името и с авторитета на позицията, която заема, срещу всякакви опити съдят или отделни съдии да бъдат притискани да решават делата си в определена насока, дали от общественото мнение, дали от някакво друго. Административният ръководител е човекът, който трябва да помага на колегите си. Той не е нищо повече от тях. Считаю, че имам качества на администратор.

По отношение на анализа на работата на нашия съд – с годините делата в нашия съд нарастват. Нараства и съставът на съдиите, бройката, но според мен ние работим на абсолютния минимум, в който сме в състояние да предоставим на обществото качествено правосъдие. Този минимум ни поставя в ситуация да бъдем свръхнатоварен съд. Ние всички тук сме юристи със сериозен стаж, но не виждам защо трябва Административен съд – гр. Бургас да продължава да съществува в състояние на непрекъснат стрес. Последните събития по точка първа от дневния ред отново потвърждават моята теза. Сега ние ще бъдем отново поставени в положение да положим допълнителни усилия, защото сме поставени в ситуация, в която Председателят на Върховния административен съд, без да се съобрази с реалностите, нашата натовареност и нашата бройка, е решил, че трябва да командирова конкретен колега в конкретен по-ниско натоварен съд. От моя гледна точка

преместването на колега от нашия съд в друг съд трябва да се извършва само с конкурс. Това е законосъобразният и етичен начин за преместване на съдия. Заявявам, че като административен ръководител ще се противопоставям със становище и по друг начин, законосъобразен разбира се, на всякакви опити ние да бъдем използвани като донор.

В нашия съд съществуват няколко сериозни проблема. Опитал съм се да ги разгледам в концепцията и евентуално да небележа някакви стъпки за тяхното решаване. Освен недостатъчната численост на магистратите, считам, че нашият съд е в изключително неблагоприятно положение от гледна точка на помещенията, които заема в Съдебната палата. Ние сме разпръснати на три етажа, без ясна схема, без идея къде трябва да бъдат ситуирани служебните ни помещения. Аз не съм архитект, но имам идеи как можем да бъдем събрани на едно място, както и как могат съдиите да бъдат отделени физически от деловодствата, гражданите и съдебните зали, така че да могат да работят спокойно. От моя гледна точка абсолютно е необходимо да няма пряк достъп на граждани до съдиите в извън заседателните дни. Ако съдията трябва да се срещне с гражданин, със свой близък, то би могъл да излезе и да се срещне с него. Служебните помещения са за служебни срещи. Направи ми впечатление, че в част от кабинетите, които се ползват от нашите колеги, има възможност да се влиза свободно отвън. Аз съм бил в такава позиция в кабинета, в който работя. По стечение на обстоятелствата главният пътничопоток минаваше край моя кабинет със съдия Александрова и бяхме принудени непрекъснато да упътваме гражданите към други служебни помещения, да приемаме молби от вещи лица и искания за заплащане на хонорари от объркани експерти. Групирането на нашите помещения на едно място ще улесни гражданите в работата им с нашия съд. В момента ако съм гражданин и трябва да извърша проверка в деловодството, да подам документ в регистратурата и да се срещна с председателя на съда, ако му е приемен ден, трябва да тичам по три етажа на сградата.

Друг много сериозен проблем за нашия съд е липсата на площ за нашия архив. За последните десет години този проблем е negliжиран от ръководствата на Административен съд – гр. Бургас и ние ползваме две помещения – едното е в мазето, а другото е на настоящия етаж, на който си водим в момента събранието. Направи ми впечатление, че в нашия архив липсват мебели и архиварят си държи дрехите закачени на закачалки между делата. Чисто физически нашият архив ще бъде напълнен до края на тази година и след това няма да имаме възможност къде да разполагаме архивирани дела. Оставям настрана неудобството, което служителят търпи, че е принуден да си разхвърля дрехите в помещението, вместо да ги прибере в гардероб, но уважението към една институция преминава през това тя да разполага с достатъчно логистични възможности да обслужва гражданите. Запълването на нашия архив ни лишава от такива

възможности. От моя гладна точка съществува опасност да станем смешни, като започнем да трупаме дела на под, над рафтовете и други. За мен това положение е недопустимо.

По отношение на целите, които си поставям ако бъда избран за административен ръководител – ще настоявам по всички възможни начини за увеличаване на щатните бройки на нашия съд. Съдия Генков е поискал пет допълнителни щата, предполагам воден от идеята, че могат да отпуснат две. Подкрепям подобно действие изцяло. За мен е много важно нашият колектив да работи качествено и спокойно. А качествената и спокойна работа е възможна когато ние сме достатъчен брой хора.

По въпроса за държавните такси – ако бъда избран за административен ръководител, смятам да осигуря възможност на гражданите да заплащат дължимите държавни такси не само чрез ПОС терминал, който съществува в нашия съд, или по банков път, както е в момента, а и чрез пряко внасяне на съответните държавни такси в касата на нашия съд. Това няма да натовари извънмерно нашия касиер, но е още едно улеснение за гражданите. В момента не съм в състояние да прогнозирам каква част от тях ще се възползват от такава възможност, но дори един от тях да се възползва, би било добре за нас, защото съдилищата са създадени да работят за хората, а не хората за съдилищата. Един съд трябва да предоставя на обществото така „своите услуги”, че обществото да чувства удовлетвореност от неговата работа. Имам негласна информация от деловодител на нашия съд, че и към момента съществува възможност за внасяне на пари в брой при касиера, но това се прави по-скоро по изключение и само ако съответното лице много настоява. Не трябва да е така. Считаю, че всеки един гражданин трябва да има възможност да внесе в касата на нашия съд дължимите държавни такси, когато не желае да бъде обременен с изплащане на комисионна в банката и не желае да използва дебитната си карта, както е с ПОС терминала в деловодството.

По отношение на дежурствата към момента положението е следното: в нашия съд дежурства дават всички съдии, с изключение на председателя на съда. Считаю, че няма проблем и председателят на съда да дава дежурства. Работата по дежурствата рядко изисква продължително напрегнато мислене, а по-скоро е свързана с необходимостта съдът да се произнесе веднага в много кратки процесуални срокове. Считаю, че няма проблем и председателят да участва в дежурствата на съдиите и смятам ако бъда избран, да се включа в графика на дежурствата.

Последното нещо, на което искам да наблегна от концепцията – посочил съм, че ако бъда избран за административен ръководител, ще предприема действие по публикуване на страницата на нашия съд на средствата, които той получава като финансиране и на средствата, които изразходва. Съображенията ми са следните – правосъдието е евтино само в

страни от типа на Северна Корея. Във всяка една нормална демократична страна правосъдието е скъпо занимание и обществото знае, че правосъдието е това – скъпо занимание. Според мен в обществото битува една представа за съдебната система и за съдилищата в частност, като хора които вземат огромни заплати, а не правят почти нищо. Считам, че публикуването на данните за нашите разходи и за средствата, с които държавният бюджет ни финансира, ще осигури повече прозрачност в нашата работа. Няма нищо срамно в това ние да покажем на обществото колко пари харчим, за да получи то правосъдие, за да получи нашите съдебни актове. Обществото ни издържа чрез своите данъци и след като то ни финансира, има право да знае колко пари влизат в съдилищата, в частност в Административен съд – гр. Бургас. Затова считам, че идеята ми е добра и смятам да предприема съответните действия по реализирането ѝ ако бъде гласуван за административен ръководител.

В заключение мога да кажа, че разчитам изцяло на вашата подкрепа като колектив. Ще поставям всички важни въпроси за нашия съд на вниманието на общото събрание, защото, пак казвам, аз не съм нито по-умен, нито красив, нито по-компетентен от който и да е от нас. Ние всички сме съдии, ние всички би трябвало да имаме еднаква професионална подготовка. Повече глави мислят по-добре от една, затова ще разчитам изцяло на Общото събрание на нашия съд. Хипотетично е възможно да се виждаме по-често, отколкото сега, ако бъде избран за административен ръководител. Надявам се да не ви бъде прекалено досадно. Считам, че най-голямата сила на един съд е неговият колектив и когато той изразява становища по определени проблеми, те биват чувани много по-добре и по-ясно от този, към когото са насочени. Не за пръв път нашият колектив изразява писмено становище по въпросите на командироването. И до момента съм установил, че тези становища са били чувани. Не мисля, че гласът на административния ръководител сам би бил по-силен, отколкото гласът на целия колектив.

Благодаря ви, колеги!

ПРЕДСЕДАТЕЛЯТ НА СЪБРАНИЕТО СЪДИЯ ДРУМЕВА:
Благодаря на съдия Енчев!

Дава думата на съдия Христо Христов.

СЪДИЯ ХРИСТО ХРИСТОВ: Колеги, заставам в това си качество пред вас за втори път. Ще се постарая да бъда максимално кратък, за разлика от колегите, които за първи път са дали своите становища и концепции.

Ще акцентирам на тези неща, които смятам, че са необходими да бъдат извършени от мен ако бъда избран за ръководител на съда и които биха допринесли за по-добрата организация на работата в съда.

Първият въпрос, разбира се, на който и колегата акцентира, е голямата натовареност на Административен съд – гр. Бургас и необходимостта от увеличаване на щата. Моето мнение в това отношение малко се различава от това на колегите. Считам, че би могло да се увеличи щатното разписание, или броят на съдиите с разкриване на нови бройки. Считам, че по-възможно би било да се стремим, казвам така, защото намирам, че това трябва да бъде направено не само от административния ръководител, но и от целия колектив, да се стремим да решим кадровия въпрос на съда чрез прилагане разпоредбата на чл. 194, ал. 1 от ЗСВ. Какво имам предвид? Обикновено се говори за средна натовареност на административните съдилища в страната, но аз мисля, че ние можем, пак казвам всички съдии, и ако бъде избран ще инициирам свикване на общо събрание за решение по този въпрос, да изготвим предложение. Смятам, че ако е подкрепено от общото събрание, ще бъде с по-голяма тежест. Идеята ми е да бъде изравнена нашата натовареност с тази в другите две административни съдилища на територията на Апелативен район Бургас. Ще се възползвам от разпоредбата на чл. 194 ЗСВ и ще настоявам да бъде изравнена нашата натовареност с натовареността на административните съдилища в Ямбол и Сливен. Ще кажа няколко цифри, за да се аргументирам. Според анализа на дейността на съдилищата за 2016г., приет с решение на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет по протокол № 2918/2017 г. броят дела за разглеждане от един съдия в Бургас е бил 17,28, в Сливен – 9,11 и в Ямбол – 7,9. Сборът от тези цифри е 34,29. Разделяйки го на три, средното число е 11,43. Броят на свършените дела, няма да ви занимавам с цифри, е по-малък и 9,48 е средната цифра, като за Бургас среден брой свършени – 14,5 месечно, Сливен – 7,86, Ямбол – 6,65. Това е съгласно анализа за натовареността. Ако ние постигнем равенство на натовареността с тези два съда по реда на 194, ал. 1 ЗСВ, ние значително ще улесним нашата работа по отношение на натовареността, което ще се отрази и на качеството на работа, което пък ще бъде по-добре за целите на правораздаването и за гражданите, както съответно и за страните по делата, които търсят правосъдие и справедливост.

Още една цифра към днешна дата 17.11.2017 г. – направих си труда да проверя на сайта на Висшия съдебен съвет разпределението на делата от вчера. В Административен съд – гр. Бургас последното дело е с № 3119. Най-голяма натовареност Бургаският съд е имал през 2013 г., ако не се лъжа, около 3070 дела, тоест към днешна дата ние сме преминали по брой дела най-натоварената година от създаването на административните съдилища, респективно Административен съд – гр. Бургас. В Административен съд – гр. Сливен до момента има 571 дела, уточнявам, че съм ги събирал, защото отделно номерират административните и касационните дела. В Административен съд – гр. Ямбол делата са 525. Съдиите в Административен съд – гр. Сливен са седем, в

Административен съд – гр. Ямбол са шест, един командирован във Върховен административен съд. Вижте за какво става дума – шест пъти по-натоварен е Административен съд – гр. Бургас спрямо всеки съд поотделно, съобразно броя на образуваните тази година дела. Дори да съберем делата на Административен съд – гр. Сливен и Административен съд – гр. Ямбол, става около три пъти по-малко от новообразуваните дела в Административен съд – гр. Бургас, а броят на съдиите е почти равен. Това според мен трябва да го използваме максимално и да настояваме, пак казвам всички, защото има по-голяма тежест пред съответните компетентни органи, разбира се Висшия съдебен съвет, Пленума, Съдийската колегия, ръководството на Върховния административен съд. Според мен това е по-реалната възможност и пътя за увеличаване на съдиите в нашия съд, отколкото вероятността да ни бъде отпусната допълнителна бройка. Затова аз ще се опитам да направя всичко възможно с ваша помощ, пак казвам, да постигна тази цел – изравняване натовареността на трите съдилища. Написал съм го в концепцията. Считам, че каквото и да е решение, предложение, искане на административния ръководител до съответните компетентни органи, имам предвид Пленум на ВСС, Съдийска колегия, ръководство на ВАС, би трябвало по важните въпроси да бъде подкрепено задължително от решение на Общото събрание на съдиите, защото считам, че то би могло да бъде успешно когато изразява волята на всички съдии, а не само на административния ръководител.

По отношение на техническата обезпеченост и битовите условия има какво да се иска, няма да конкретизирам. Това, което мога да направя, посочил съм и в концепцията, че ще направя възможното да подобря работата на съда. Знам, че няма да е лесно и няма да стане наведнъж, а периодично и постепенно. Смятам, че съществува възможност за подмяна на компютърната конфигурация и другата техника, която използва съдът.

Ако бъда избран за ръководител на съда, ще защитавам независимостта на съдиите при вземане на техните решения при постановяване на техните актове. Ще се противопоставям на всеки натиск спрямо тях, независимо вътрешен или външен, тогава, когато ми е известно, че има такъв.

По отношение на дежурствата, намирам, че тази година специално, броят на делата, които се образуват като бързи производства по време на дежурства, е увеличен значително, което предполага и по-тежки дежурства с по-голям ангажимент, с необходимост от повече време. Споделям напълно казаното от колежата Енчев, че дежурства следва да дава всеки един от нас, защото председателят е административна длъжност, той е натоварен с административни функции, но те не отменят съдийските му задължения. Нищо, че е председател на съда, той трябва да извършва съдийската си работа и част от нея е дежурството. Не считам за

привилегия, за недопустимо и неморално председателят да дават дежурства.

Предлагам, също така, и бих го осъществил ако бъда избран за административен ръководител, дежурствата от съдиите да се дават в екип със съответния съдебен помощник. Графикът за работа на съдебните помощници със съдиите да се съобразява когато съдията е дежурен и тогава с него да бъде определен за работа съответният съдебен помощник. Това ще облекчи работата на съдиите при даване на дежурства.

Това са важните според мен моменти и цели, които ще се стремя да постигна. Изброил съм и други в концепцията, но тези намирам за основни. Ако успея да ги постигна, предполагам, че ще дойде време за отчет на това, което аз или другите кандидати са постигнали, ако бъде избран някой от нас, за да мога когато пак застана пред вас, да кажа, че съм успял да постигна това, което сега пред вас заявявам. Тогава ще смятам, че съм си изпълнил тази част от задължението. Както вече подчертах, председателят е натоварен с административни функции, но пак повтарям, това няма да става за сметка на работата ми на съдия, тоест няма да разчитам на привилегии поради обстоятелството, че заемам административна длъжност. Никой не ме кара насила да подавам заявление и после да казвам, че ми е много тежко. Не съм съгласен с такава политика.

Благодаря ви, колеги!

ПРЕДСЕДАТЕЛЯТ НА СЪБРАНИЕТО СЪДИЯ ДРУМЕВА:
Благодаря Ви, съдия Христов!

Давам думата на съдия Генков.

СЪДИЯ ГЕНКОВ: Уважаеми колеги, вероятно сте чели концепцията ми, която е публична, качена е на сайта на Висшия съдебен съвет, но ще се представя с няколко думи за колегите, които може и да не знаят какво съм завършил и къде съм работил. Завършил съм право в Софийски университет „Свети Климент Охридски“, редовно обучение, през далечната 1982 г., със среден успех от дипломата Много добър 5,33. Това го казвам да не се спекулира, че съм завършил други висши училища. Работил съм последователно като юрисконсулт две години в една стопанска дирекция, като районен съдия, като военен съдия, където бях Заместник-председател на Военния съд – гр. Сливен. От 1992 г. до 1999 г. съм бил председател на Окръжен съд – гр. Ямбол седем години. От 15.03.1999г., почти от създаването, съм съдия във Върховен административен съд, както и председател на отделение. От 2003 г. до 2007 г. бях избран и за член на Висшия съдебен съвет и бях председател на комисия „Съдебна администрация“. Участвал съм в учредяването на административните съдилища, в избора и назначаването на всички

административни съдии, на първите административни ръководители. Зная по какъв начин беше сформиран техният щат. Той беше сформиран с една добра идея да бъде обективен, но всъщност не беше. Тогава щатът беше определен на база броя административни дела, които дадоха председателите на окръжните съдилища и без да хвърлям обвинения, тогавашният председател на Окръжен съд – гр. Бургас даде твърде занижена бройка и затова на Административен съд – гр. Бургас му тръгна на малък щат, който с течение на годините се попълва, но се попълва бавно. Бил съм във Висшия съдебен съвет, зная какво означава да се отпуснат пет бройки, или шест, или десет наведнъж. Това е почти невъзможно, постигна го само г-н Радков в Административен съд София град. Така стои въпросът и със съдебните служители, защото въпросът изобщо с бюджета на съдебната власт е изключително сложен и труден. Всеки един лев на бюджета за следващата година е буквално борба и война с министъра на финансите, който включително се опита да ни намали и заплатите, като беше внесено предложение да бъде отменен член, който регламентираше началната заплата на магистратите в съдилищата.

На мен може би ми е малко по-трудно от колегите, защото освен да обещавам какво ще направя, аз трябва да отговоря и на въпроса: „Като обещавах, защо не го изпълни?“ Защото аз съм от седем месеца тук, но мисля, че като административен ръководител за това време, по мое виждане, се вписах в колектива, както като съдия, така и като административен ръководител. Поех още от първия ден буквално състава на съдия Таня Евтимова такъв, какъвто беше с тази натовареност, с която беше и продължавам да работя в нейния състав.

По другите въпроси, които бяха засегнати от колегите:

Заплащането на държавните такси в брой – да, разпоредил съм на касиера да приема такси, ако граждани искат да бъдат плащани в брой. Това от една страна е наистина облекчение за гражданите, защото се избягва заплащането на една немалка такса, която отива за банково обслужване когато се плаща по банков път. От друга страна, обаче, това плащане на каса, ако се разпространи и придобие масови очертания, означава този касиер да бъде зает, и то не само той, целодневно да пише квитанции за по 5 и 10 лева, и трябва да назначим двама или трима касиери. Моята идея за такъв касиер да приема държавни такси е малко по-различна. Не нашият касиер да приема държавните такси по нашите дела, на Районния съд – друг, на Окръжния съд – друг, а примерно, както има долу изведена една регистратура, която е единна за цялото учреждение, да има един касиер. Аз не виждам пречка да има една щатна бройка за районния, окръжния, апелативния и административния съдилища, или две бройки, които изцяло само това да вършат и да са долу на първия етаж, където е регистратурата и гражданите да не ходят по етажите, за да внесат държавните такси. По-скоро ми се иска на някое общо събрание да

приемем едно становище за обосноваването на тези държавни такси. Този въпрос така съм го решил. Имаше един конкретен гражданин, който имаше заведено дело в Административен съд – гр. Бургас и настояваше да заплати държавната такса в брой, заради когото разпоредих на касиера да приема държавни такси по дела. Това е нож с две остриета, защото светът върви към електронни услуги, към компютъризация, а не към писане на квитанции и бележки за плащания, в т.ч. и в брой. Виждате, че се опитват все повече и повече да ограничават плащанията в брой, затова ми се струва, че няма да издържи популяризирането на този начин на плащане.

По отношение на архива – запознала ме е архиварката с този проблем. Закупени са още един ред стилажи над тези, които са, измислен е вариант за уплътняване. Това е към момента съществуващото положение и възможността, която може да се направи. Аз съм ходил в коридорите на Бургаската окръжна прокуратура и на Бургаската районна прокуратура. Виждам, че целите им коридори са шкафове с дела. Мисля, че архивите им са по коридорите.

По отношение на помещенията ще направя един сериозен разговор с председателя на Бургаския окръжен съд, който е стопанин на сградата, но все още съдия Темелкова е изпълняваща функциите на председател и ми се струва неудачен моментът докато не стане председател титуляр, ако стане разбира се, едва тогава да се преговаря за някакво разместване на кабинети и деловодства. Иначе като идея на първо четене, като видях колко много пространства, коридори са усвоени, а на горния етаж срещу заседателната зала на Бургаския окръжен съд има голямо фойе, което не е усвоено, ако дойдат петима души, на първо време аз виждам усвояването на това фойе. И по този начин мисля, че и канцеларията на деловодството е ситуирана.

По отношение на щатната численост казах, че съм направил искане, което има ефект по отношение на служителя „Връзки с обществеността“. По решение на стария Висш съдебен съвет тази бройка бе закрыта и аз написах едно остро писмо, с което изразих несъгласие с това проектно решение или решение на комисия. То така и не стигна до Съдийската колегия, отмениха го и продължи да съществува тази бройка на половин щат. Направил съм искане да бъде увеличена в цял щат, защото тази бройка е изключително полезна за съда. Всички сме свидетели какви събития се развиха от лятото насам и че г-жа Амелева, която в момента изпълнява тази длъжност, реагираше много адекватно с едни много премерени и изпълнени със съдържание прессъобщения, които бяха преповтаряни в медиите. Като казвам тези събития, които се развиха, вчера пристигна и становище на инспектор Георгиев от Инспектората на ВСС, с което е дадена положителна оценката на работата на съдиите от Административен съд – гр. Бургас, че не са открити каквито и да е нарушения, както от страна на администрирането на делата, така и относно

тяхното срочно разглеждане. За сведение ще ви кажа, аз следя броя на потвърдените и отменените определения от Върховния административен съд, като потвърдените са два пъти повече от отменените определения. Говорим за тези, по които беше отменено допуснатото предварително изпълнение на принудителните административни мерки на НАП.

По отношение на една от целите, която съм си поставил – непрекъснато повишаване на квалификацията на съдиите и съдебните служители, беше организиран един семинар съвместно с Административен съд – гр. Ямбол и Административен съд – гр. Сливен, на който домакин беше Административен съд – гр. Бургас, в залите на хотел „България“, с лектор съдия Таня Куцарова от Върховен административен съд. Почти всички колеги взеха участие. Мисля, че беше една полезна дискусия. Който е изразил желание да бъде командирован да участва в семинар, съм го командировал. Такъв имаше скоро в гр. Сливен, в гр. Варна, не си спомням за други. Сега искам да кажа и че съвместно с Върховен административен съд и Министерството на земеделието се организира още един семинар на 14-15 декември в залите на хотел „Приморец“, така че от сега обявявам на всички, че са добре дошли. Темата ще бъде „Делата по ЗУСЕСИФ“. Лектор мисля, че ще бъде съдия Георги Георгиев от Четвърто отделение на ВАС, но все още е в съвсем начална фаза. Водят се предварителни разговори, но ги считайте за окончателни. Министерството на земеделието ще бъдат домакини на този семинар.

По отношение на целта за утвърждаване и повишаване на съдийското самоуправление мисля, че до сега съм свиквал редовно общи събрания, които са задължителни по Закона за съдебната власт. Не съм извършил на своя глава нещо, което е в разрез с практиката, която е била до сега в съда. Аз лично не съм привърженик на това да се правят промени на всяка цена. За мен една промяна, каквато и да е тя, трябва да е много обоснована и да не повлече друг проблем след себе си, защото решаването на един проблем, води до възникването на друг проблем.

По отношение на осигуряване на добър микроклимат и добри колегиални отношения, по моя инициатива организирах т. нар. тиймбилдинг с посрещане на изгрева на първи юли в гр. Китен. Мисля, че се получи много добре, голяма част от колегите дойдоха. Приветствам организирането на Коледно тържество, което ще е на 13 декември в ресторант „България“, където разбира се, който желае и може да присъства, да се съберем и да си пожелаем Весела Коледа и евентуално успешна Нова година.

Това е в общи линии, което бих могъл да кажа. Концепцията е публична. Разбирам, че ще има и въпроси, според мен, уточняващи концепцията.

Благодаря ви!

ПРЕДСЕДАТЕЛЯТ НА СЪБРАНИЕТО СЪДИЯ ДРУМЕВА: Благодаря на съдия Генков!

СЪДИЯ ЙОСИФОВ: Предлагам да направим почивка преди поставяне на евентуални въпроси към кандидатите, които изслушахме.

ПРЕДСЕДАТЕЛЯТ НА СЪБРАНИЕТО СЪДИЯ ДРУМЕВА: Който е съгласен да направим 20-минутна почивка, моля да гласува!

След проведеното явно гласуване единодушно беше прието да се направи почивка от 20 минути.

Общото събрание прекъсва в 12:45 часа.

Общото събрание продължава в 13:05 часа.

ПРЕДСЕДАТЕЛЯТ НА СЪБРАНИЕТО СЪДИЯ ДРУМЕВА: Давам думата на присъстващите магистрати ако имат допълнителни въпроси по концепциите на кандидатите, да ги поставят и ако желаят, да изразят мнението си по концепциите.

СЪДИЯ РАДИКОВА: Аз имам два въпроса, които бих желала да задам към всички кандидати. Понеже дзема от колегите кандидати вече декларираха намерение да се съобразяват във всички съществени аспекти на дейността на съда с решенията на Общото събрание, бих искала да попитам дали и доколко са склонни да обсъждат с всички съдии такива въпроси, които касаят дейността на съда, но са възложени и попадат изцяло в прерогативите на председателя и ако са склонни да обсъждат такива въпроси, каква би била реакцията им ако решението на Общото събрание или мнението на съдиите, изложено по време на провеждане на Общо събрание, се различава от тяхното виждане за начина, по който следва да бъде решен конкретен въпрос?

Вторият ми въпрос е свързан с това как кандидатите смятат да съвместяват функциите на административен ръководител със съдийските функции и въпроса ми е провокиран от проведено неотдавна събрание, в което беше обсъден отново въпросът за натовареността, при което съдия Генков изрази становище за това, че натовареността на председателя би следвало да е още намалена от това, което към момента е взета като решение и действия. В тази връзка само да отбележа факта, който е известен на всички ни и който беше акцентиран от всеки един от говорещите, че числеността на съда не съответства на обема постъпления от дела и че ние към момента, така или иначе, оставаме с един човек по-малко за неопределен период от време. Искам да отбележа и факта, че досега действащите закони, регламентиращи функционирането на съдебната власт, не предвиждат законово намалена натовареност на председателя.

Вярно е, че председателят извършва и административна дейност, но по закон това се компенсира с увеличаване на възнаграждението на съответния председател, както е вярно и това, че съществува практика и до ден днешен председателите да са с намалена натовареност, а преди години въобще нямаше практики да заседават ръководителите на съответното звено и с едни правила на практика ВСС се опита да регулира това наложило се фактическо положение и въведе някакви лимити, от които не би следвало да се слиза при осъществяване на съдийска дейност от страна на председателите. И пак в тази връзка с натовареността на нашия съд, на делата, на числеността на съдиите, как виждат разпределението на помощниците, които са недостатъчни спрямо числения състав на съдиите, така че да бъдат обективно подпомогнати всички съдии, които работят, като имам предвид, че към момента има трима съдии, които биват подпомагани от един помощник, а председателят, който е и с намалена натовареност, бива подпомаган персонално от един помощник. Това са ми въпросите към тримата колеги.

СЪДИЯ ЕНЧЕВ: По първия въпрос, дали като председател бих се съобразил с решение на Общото събрание, което е в противоречие с изразената от мен позиция, считам че трябва се съобразя с такова решение и от сега ви казвам, че няма да ми бъде лесно, вероятно защото от други наши събирания, вероятно сте установили, че аз си защитавам позициите по правни въпроси, които сме обсъждали и не съм склонен да се съобразявам с мнението на мнозинството от колегите, когато трябва да се решават казуси, които по наше мнение са сходни. Въпросът, който ми е зададен, обаче, аз го разбирам по друг начин. Разбирам го като въпрос, който е свързан с организацията на работа в съда, предполагам, че е така, защото няма сила, която да ме принуди аз да си променя правната позиция по някакъв казус. Единственият, който може да промени правната ми позиция, това съм аз самият ако размисля. Както казах, когато си представях концепцията, аз не претендирам, че съм с нещо по-специален от всеки едни от нас и аз не се кандидатирам за административен ръководител, за да казвам на колегите си как трябва да се ръководи съдът или да налагам мнението си. Аз не съм заемал до сега административна позиция, което не е непременно недостатък. Склонен съм за всички важни въпроси да се съобразявам с мнението на колегите и поемам ангажимент, че за всички важни въпроси съдиите ще бъдат уведомявани и ще искам от тях мнение, дали поотделно, дали като общо събрание, за предпочитане като общо събрание, защото не е толкова трудоемко. Заявявам, че ще се съобразявам с тези решения, които общото събрание взема.

По втория въпрос, считам че за мен няма да има проблем да осъществявам както административни функции, така и да правораздавам. Не съм изпълнявал функциите на административен ръководител на нашия

съд и не съм в състояние да отговоря какъв е обемът на работа на административния ръководител като часове колко време му отнема да упражнява оперативните си функции, но аз съм добре организиран човек и след като досегашните административни ръководители са успявали да се справят с работата си като съдии и с работата си като ръководител, мисля че и аз ще успея да се справя. Нямам намерение да искам да ми се намалява допълнително натовареността, както се случи неотдавна с колегата Генков с аргумента, че неправилно е установена неговата натовареност като председател от Общото събрание. Смятам, ако бъде избран за административен ръководител, да поработя на тази натовареност известен период от време, примерно три месеца на 75 процента, на която е председателят на нашия съд, след което ще инициирам една среща, едно общо събрание, на което да помислим, на което ще се опитам да ви обясня по какъв начин съм се справил с административната работа и евентуално да помислим дали не е възможно да се увеличи моята натовареност. Съображенията ми са, че предвид предстоящото допълнително обезкървяване на нашия съд, работата за редовия съдия ще се увеличи и за мен е важно, бидейки част от колектива, ако е възможно да поема по-голяма отговорност.

По въпроса за разпределение на съдебните помощници, действително колегата Радикова е права. Не мога да кажа каква част от нашите колеги работят по трима с едни съдебен помощник и по двама с един съдебен помощник. Факт е, че председателят работи с персонален съдебен помощник, нещо което при предходния председател на Административен съд – гр. Бургас не съществуваше. При положение, че сме по-голяма бройка, не виждам никакъв смисъл и никаква логична обосновааност председателят да работи с персонален съдебен помощник. Ако стана председател на Административен съд – гр. Бургас, няма да поддържам такава практика. Ще продължа със сегашния си съдебен помощник в комплект с другия съдия, с когото работим с него, и считам, че персоналният съдебен помощник на председателя не трябва да съществува като субект сред съдебните помощници.

СЪДИЯ ДРАГНЕВА: Правя предложение на еднаквите въпроси, които се поставят и към тримата кандидати, те да отговарят последователно, след което да се пристъпва към задаване на следващия въпрос.

СЪДИЯ ЙОСИФОВ: Аз предлагам да изслушаеме кандидатите един по един и те ще имат възможност да отговарят на еднаквите въпроси, тъй като ще се получи недобра организация, ако един кандидат отговаря на един въпрос, после друг на друг въпрос и ще се проточи много събранието.

СЪДИЯ ГЕНКОВ: За по-голяма бързина и динамичност предлагам да седнем тримата на банката и като има еднакви въпроси, ние да отговаряме последователно.

СЪДИЯ ЙОСИФОВ: Оттеглям моето предложение.

ПРЕДСЕДАТЕЛЯТ НА СЪБРАНИЕТО СЪДИЯ ДРУМЕВА: Подлагам на гласуване предложението на съдия Драгнева.

След проведено явно гласуване Общото събрание на Административен съд – гр. Бургас взе единодушно следното

РЕШЕНИЕ:

На въпросите, които се поставят и към тримата кандидати, те да отговорят последователно, след което да се пристъпва към задаване на следващи въпроси.

ПРЕДСЕДАТЕЛЯТ НА СЪБРАНИЕТО СЪДИЯ ДРУМЕВА: Давам думата на съдия Христо Христов да отговори на поставените от съдия Радикова въпроси.

СЪДИЯ ХРИСТО ХРИСТОВ: Отговорът ми на първия въпрос на съдия Радикова е, че в този случай ще се съобразя с решенето на Общото събрание. Въпросът е, ако противоречи на моето становище. Предполага се, че аз съм поставил въпроса на обсъждане на Общо събрание, тогава няма логика да не се съобразя, защото ако въобще не искам да го обсъждам, защо съм го поставил. Ако съм го поставил, трябва да се съобразя. В тази връзка и миналия път казах и искам да уточня, че не бих изпълнил решение на Общото събрание, което впоследствие би могло да доведе до издаване на незаконосъобразна заповед от мое име, защото ако такава една заповед бъде издадена, съгласно правомощията ми на председател и противоречи на закона, отговорността нося аз. Давам такъв пример – няма да коментирам конкретна заповед, но повтарям, че ако съм изправен пред тази дилема дали да приема решението на Общото събрание, въз основа на което да издам незаконосъобразна заповед, аз не бих го приел и не бих подписал такава заповед. Иначе поставям въпроса на Общото събрание, съобразявам се с решението му, то се отнася за организация на работата и след пет-шест месеца ако работата не върви както трябва, свиквам Общо събрание да обсъдим отново и да вземем друго решение. Няма нищо лошо да приема решение на Общото събрание, което да действа и ако резултатът е негативен, да инициирам Общо

събрание и да го обсъдим отново. Когато си сложа аз подписа, не бих подписал такава заповед.

СЪДИЯ ДРАГНЕВА: Едно уточнение – казахте когато Вие го поставите на Общото събрание. А може ли Общото събрание да постави въпрос?

СЪДИЯ ХРИСТО ХРИСТОВ: Абсолютно може. Има ред, процедура за свикване на общо събрание, дори и председателят да не го свика. Няма значение редът, по който е свикано Общото събрание – дали от председателя, или по инициатива на една трета от съдиите, решението има еднаква сила, няма значение кой го инициира. Казах, за да подчертая, че няма логика и обяснение аз да инициирам общо събрание по конкретен въпрос и после да кажа: „Не ме интересува вашето мнение!”

Относно въпроса за натовареността – в това отношение имам идея как би могъл да се реши този въпрос. Намирам, че все пак извършвайки определени административни функции, административният ръководител следва да има и физическа възможност и време да ги извърши, затова бих предложил на Общото събрание следното: дали да работя на 100 процента с персонален съдебен помощник, или да работя на 75 процента така, както е сега със съдебен помощник, който работи и с други колеги. Но ако работя на 100 процента, както сега работя, тогава струва ми се е удачно председателят да има един помощник, с който да работи, все пак да му бъде облекчена работата, да има възможност да упражнява и другите административни функции.

СЪДИЯ ГЕНКОВ: Безспорно, че ще се съобразя с решението на Общото събрание, ако виждам, че то е единодушно, ако то отговаря и на моето виждане и на моята концепция. Председателят е и лидер и затова излага концепция за развитие на съда, за която да носи и някаква отговорност. Безспорно, че ще се съобразя с решенията на Общото събрание, ако те касаят нещо по организация на работата, по сериозни неща, като разделяне на съда на колегии, на отделения и т. н. Член 92, ал. 3 от ЗСВ казва: „Общото събрание може да изразява становища по въпроси, свързани с организацията на дейността на съда, които са от компетентността на председателя на административния съд, при направено предложение от не по-малко от една трета от съдиите.“

СЪДИЯ РАДИКОВА: Имам предвид инициативата да изхожда от председателя, а не защото законът предвижда така. Просто Вие да прецените. Ще дам конкретен пример – например въпросът за командироването.

СЪДИЯ ГЕНКОВ: Да, както казах, не свиках Общо събрание, просто защото нямаше време.

Вторият въпрос е провокативен, тъй като ние трябва да обещаваме и той предполага отказ от права, което е абсолютно недопустимо, да се откажеш предварително от право. Предварителното отказване от права е недействително, затова казвам, че е провокативен въпросът. В рамките на тези седем месеца, в които съм в Административен съд – гр. Бургас, съм свикал всички общи събрания. Разбирам въпроса откъде произтича, защото на едно от общите събрания поставих въпроса как е изчислена натовареността на председателя на Административен съд – гр. Бургас.

СЪДИЯ РАДИКОВА: В никакъв случай не подкрепям позицията на колегата Христов, но дали сте склонен по един такъв въпрос да чуете и Общото събрание?

СЪДИЯ ГЕНКОВ: Вярно е, че Законът за съдебната власт не предвижда различна натовареност на различни категории съдии и административния ръководител. Висшият съдебен съвет, обаче, прие едно решение, което смятам, че е също част от т. нар. съдийско самоуправление, като дописа закона и прие едни правила за натовареност, в които правила разграничи съдилищата като категории, в зависимост от големината на съда, тъй като колкото е по-голям съдът, по-голяма е административната тежест на ръководителя. В един съд със 100 души съдии и 300 служители, председателят цял ден молби за отпуски да подписва, няма да му стигне времето. Затова Висшият съдебен съвет в предния си състав прие едно решение, като по едни формули изчисли натовареността на административните ръководители и при изчисленията за съд като нашия до 20 съдии прие натовареност 63,5 процента. Затова тогава ви попитах какви са били съображенията за приемане на 75 процента натовареност на административния ръководител. Както виждате не го поставих повече на разискване, защото разбрах, че реакциите са остри, нито се съобразих с това решение на ВСС. Както казах, влязох изцяло в състава на съдия Евтимова и продължих да работя по този начин.

За съдебните помощници го привнесох от Върховния административен съд, където във всяко едно отделение, което е от 11-12 съдии, има персонален помощник. Тук долу-горе беше такава съотношението – трябваше някой съдебен помощник да работи с трима съдии, други – с двама. Аз съм отворен, давайте идеи!

ПРЕДСЕДАТЕЛЯТ НА СЪБРАНИЕТО СЪДИЯ ДРУМЕВА: Продължаваме с въпроси към тримата кандидати за административни ръководители.

Има ли други въпроси?

СЪДИЯ ЙОСИФОВ: Колеги, всички горе-долу имаме едно виждане за щатната численост на съдиите в нашия съд, че е недостатъчна. Кандидатите също поддържат тезата си, с изключение на съдия Христо Христов, който е с по-различно виждане – по чл. 194 ЗСВ. Аз обаче считам, че имаше един немаловажен въпрос лятото – това е прякото вмешателство на един от главните страни по делата, негов конкретен представител, който за съжаление беше подкрепен от един висш представител на изпълнителната власт. Чухме по медиите и обсъдихме техните позиции на Общо събрание. Там чух частично позицията на съдия Енчев, но си мисля, че с оглед това, че председателят е основен орган, който трябва да отстоява независимостта на съдиите, а както виждаме атаките срещу нас зачестяват, ще напомня и атаката на покойния представляващ на митниците, сега и тази от лятото, считам, че следва и е добре да кажете всеки един от вас персонално какво ви е отношението към тези атаки от НАП, които бях през лятото.

СЪДИЯ ЕНЧЕВ: Аз участвах в тази кампания като дежурен съдия в началото на месец август и видях какво се случи, след като изпълнителната власт възприе част от съдиите като непослушни деца, на които ушите им трябва да бъдат издърпани. Според мен е абсолютно недопустимо да бъдат провеждани каквито и да е административни мерки с цел сплашване на съдиите, за да се произнасят така, както е угодно на изпълнителната власт. Това е пряко засягане на независимостта на съда и за мен лично е подигравка с основни принципи на правото. Според мен реакцията на нашия съд беше твърде сдържана. Ние бихме могли още по-енергично да се противопоставим на подобен опит и ако аз бях председател в този момент, щях да се опитам да взема становище от всички нас като колектив. По стечение на обстоятелства председател беше колегата Генков. Всеки един от нас ако беше в позицията на председател, щеше да понесе подобен удар. Ако бях административен ръководител, щях да направя всичко възможно, колкото се може по-рано обществеността да разбере, че ние сме подложени на недопустим натиск, че се опитват да влияят върху вътрешното ни убеждение. Както ви е добре известно, моите съдебни актове по тези въпроси се различават по диспозитива си, и по мотивите разбира се, от съдебните актове на повечето колеги и въпреки, че не споделям правните им позиция по тези казуси, аз бих направил всичко възможно да защитя правото им да се произнасят по вътрешно убеждение така, както те тълкуват закона. Никой няма право да заплашва съда, без значение дали е вицепремиерът Валери Симеонов, дали е Бойко Борисов, дали са депутати или който и да е. Считам, че беше направен изключително груб опит да бъде променена нашата практика. С оглед решенията на Върховния административен съд, които върнаха нашите

съдебни актове, съм с усещането, може и да се лъжа, че подобно въздействие беше оказано и върху част от съдиите от Върховния административен съд. Може и да се заблуждавам, а може и да не е така, но десетгодишният ми опит като съдия ме води към такъв извод. Единствено енергичната съпротива, оповестяване в средствата за масова информация на тези опити да бъде въздействано неправомерно на съда, са в състояние да осигурят известна самозащита. Сами знаете, че ако човек е готов да се сгъне при натиск, той ще се сгъне и на минимален натиск. Чест прави на колегите от нашия съд, че не се поддадоха на това грубо давление върху тяхната съвест като съдии и върху начина, по който те се произнасят.

СЪДИЯ ХРИСТО ХРИСТОВ: Имах възможност вече да каже, че е недопустим какъвто и да натиск – външен или вътрешен, спрямо вземането на решение от съдии при разглежданите по същество от тях дела. Смятам, че беше непремерено и неуместно това, което беше предприето от едни държавни органи спрямо нашия съд и неоснователно, както се разбра от извършената проверка от Инспектора на Висшия съдебен съвет. Това, което, ако бях на мястото на г-н Генков, бих направил, за което спомена в началото – заповедта за свикване на Общо събрание, щях изрично да отбележа в заповедта, че го свиквам за разглеждане на сигнала, с добавяне: „с изключение на тази му част, в която се сигнализира срещу председателя на Административен съд – гр. Бургас дали пряко или косвено е оказвал давление”. Това щях да добавя в заповедта си, за да не ме упрекне някой, че свиквам Общо събрание за разглеждане на сигнала срещу мен.

СЪДИЯ ЙОСИФОВ: Няма ли да е по-добре да Ви подкрепи Общото събрание?

СЪДИЯ ХРИСТО ХРИСТОВ: Мисля, че не е редно да свиквам Общо събрание да разглежда сигнала срещу мен. Мисля, че е по-прецизно. Г-н Генков така е преценил.

СЪДИЯ ГЕНКОВ: Ще се окаже май, че е по-лесно да обещаваш, отколкото да отговаряш. Така, както реагирах, смятам че беше изключително адекватно, тъй като първото интервю, в което един вицепремиер по телевизията изнесе клеветнически твърдения, беше на 09.08.2017 г. и аз бях в отпуск, почти всички съдии бяха в отпуск. Аз откъщи дойдох, реагирах, писах прессъобщения и т. н. и свиках Общо събрание на 11.09.2017 г., чак когато вие си дойдохте от отпуск. Мисля, че щеше да бъде твърде грубо от моя страна да свикам Общо събрание и да привиквам кой където е, да обсъждаме не толкова, както беше сигналът как съдии отменят актове, а това, че беше насочен срещу мен, че оказвам

натиска на съдиите. След като имаше искане от Инспектората да се вземе становището на всички съдии, освен на Общо събрание, аз не отидох при някой да кажа: „Моля ти се, направя това!“, свиках Общо събрание и поисках всички да кажат дали на някой съм оказал някакво въздействие. Затова го направих. Ако беше нещо само мен да засяга, нямаше да го направя, то засягаше всички. Не мисля, че това изявление беше направено с оглед на този избор.

СЪДИЯ СТАНИМИР ХРИСТОВ: Бях провокиран от отговорите да задам уточняващ въпрос първо към съдия Енчев. Когато отговори на въпроса на колегата Йосифов, каза, че ако беше председател, би заел много по-активна позиция по тази тема. Въпросът ми е: Кое Ви попречи да заемете тази категорична позиция без да сте председател? Когато ставаше въпрос за командироване, Вие поехте инициатива, ние Ви подкрепихме. Защо трябва да сте единствено и само председател, за да заемате много потвърда и активна позиция в защита на съдийската независимост?

СЪДИЯ ЕНЧЕВ: Признавам си, не ми хрумна да седна и да напиша сам становище, което да разпространя по медиите. Бях скандализиран с това, което се случва, но го приех първоначално като персонална атака към съдия Генков, а след това си дадох сметка, че по този начин с тези изявления се удрят всички съдии в Административен съд – гр. Бургас. Съдия Генков е достатъчно опитен, с достатъчно голям стаж, за да е в състояние сам да се защити.

СЪДИЯ ГЕНКОВ: Много е трудно.

СЪДИЯ ЕНЧЕВ: Да, така е и тази длъжност, на която е, на административен ръководител, изисква повече усилия, защото този човек е лицето на Административен съд – гр. Бургас. Обмислял съм да инициирам сред колегите едно писмено становище, с което да се противопоставя на този грубиянски натиск, който беше упражнен, но разбрах, че ще имаме Общо събрание и останах с впечатление, че на него ще изразим обща позиция. Това бяха единствените ми мотиви да не напиша нещо сам. Никога не съм имала проблем да общувам пряко, с който и да е представител на администрацията, когато съм изпитвал необходимост от това. Писал съм до данъчни инспектори – имаше един данъчен инспектор, който си предаваше ревизионните актове в нечетаем вид. Такъв акт не сме получавали отдавна, защото аз бях този, който писа до ръководството на НАП инспекторът да въведе актовете във вид, в който може да бъдат прочетени. След като бе събран колективът на Административен съд – гр. Бургас, аз бях един от съдиите, който писа обяснения съобразно исканията на Инспектора на Висшия съдебен съвет. Дадох си сметка, че

случаят вече е достатъчно обществено известен, че са предприети мерки от ръководството, за което го поздравявам и в крайна сметка съдия Генков действа по един начин, аз – по друг. Аз казвам, че ако аз бях административен ръководител, щях да действам малко по-енергично. Въпрос на манталитет. Аз съм доказал през годините, не е било нужно да бъда административен ръководител, за да изразявам позицията си по командироване, по преместване, както беше със съдия Колева. Не е било проблем да изразявам позицията си в спор с административен ръководител. В писмена форма на „нашия любим пръв ръководител“ Атанас Вълков съм му обяснявал да не ми оказва натиск по дела, за което съм носил съответните неформални последствия.

СЪДИЯ СТАНИМИР ХРИСТОВ: Провокиран бях от отговорите. Към съдия Христо Христов – Доколкото разбрах, бихте променил въпроса, който беше поставен като дневен ред на проведеното Общо събрание? Защо не го поставихте като предложение на това Общо събрание темата да бъде еди каква, а не такава каквато е поставена? Ние проведехме Общо събрание, гласувахме.

СЪДИЯ ХИСТО ХРИСТОВ: Защото се отнася до председателя. В тази заповед е волеизявлението на председателя и ако аз бях на негово място, щях да кажа, че ще обсъдим сигнала, освен това, което касае мен.

СЪДИЯ СТАНИМИР ХРИСТОВ: По време на Общо събрание се гласува дневен ред и се правят предложения.

СЪДИ ХРИСТО ХРИСТОВ: Колега Христов, смятате, че трябваше да заявя: „Г-н Генков, неправилно според мен сте издал заповедта така.“ Но това според мен не е по дневния ред. Искях да кажа, че бих направил друго волеизявление ако бях на мястото на административния ръководител.

СЪДИЯ ДИМИТРОВ: Колеги, към тримата, чисто технически въпрос по-скоро: С колко на брой заместник-председатели сте готови и имате намерение да работите като председател?

СЪДИЯ ЕНЧЕВ: По въпроса за заместник-председателите, считам че един заместник-председател е достатъчен към настоящия момент. На практика съдиите с ръководни функции са двама – председател и заместник-председател. Не виждам никаква необходимост да бъде назначаван още един заместник-председател. Считам, че ако бъда избран за административен ръководител, съвсем спокойно ще мога да разпределя оперативните си функции със заместник-председателя, така че да можем да

работим пълноценно, без да се деквалифицираме. Назначаването на още един заместник-председател е въпрос по целесъобразност. Аз не виждам такава необходимост.

СЪДИЯ ХРИСТО ХРИСТОВ: На въпроса на колегата Димитров съм отговорил в т. 3, раздел IV на концепцията ми. Ще си позволя да цитирам: „Ще поставя на разглеждане от Общото събрание на съдиите необходимостта от увеличаване на щата на съда с още една съдийска бройка за заместник-председател и евентуално изготвяне на обосновано предложение до Пленума на ВСС чрез Съдийската колегия на ВСС. Мотивът ми за това е становището на Съдийската колегия на ВСС, че при наличието на повече от 10 щатни бройки съдии, е целесъобразно разкриването на втора щатна бройка за заместник-административен ръководител на съответния съд.” В момента не мога да цитирам решението на Съдийската колегия на ВСС, но ако бъде избран, ще цитирам конкретно решението при обсъждане на Общо събрание. Мотивирайки се с това, ще направя предложение на Общото събрание и ако има такова решение, моето решение да е подкрепено от Общото събрание, ще има по-голяма тежест.

СЪДИЯ ДРАГНЕВА: Вашето лично мнение какво е?

СЪДИЯ ХРИСТО ХРИСТОВ: Ще предложа още един заместник-председател на основание, което вече казах – на основание становище на Съдийската колегия на ВСС за натовареността, за която има определен брой съдии.

СЪДИЯ ГЕНКОВ: Аз лично считам, че един заместник-председател е предостатъчен за съд със щат като нашия, дори се изненадвам от това, което казва съдия Христо Христов. Най-вероятно е така, но доколкото знам, съдилище до десет съдии няма заместник-председател, не им е и нужен. И в Административен съд – гр. Ямбол, и в други съдилища няма заместник-председател. Бих поискал втори, ако щатът стане двайсет-трийсет души, ако обособим две колегии – единият да организира дейността в едната колегия, другия – в другата колегия. Мисля, че само в Административен съд София град имаха двама заместник-председатели. Направиха и трета колегия и мисля, че станаха трима заместник-председатели. Станали са 70 магистрати и са направили три колегии. Излишно е да има втори заместник-председател в нашия съд.

СЪДИЯ ЕНЧЕВ: Искам да попитам колегата Христо Христов при предвидената евентуално втора щатна бройка за заместник-

административен ръководител, как ще бъдат разпределени функциите между тях от една страна, и между тях и административния ръководител?

СЪДИЯ ХРИСТО ХРИСТОВ: Този въпрос ще бъде предмет на обсъждане от Общото събрание така, както съм го посочил в съответната точка в концепцията и ако решението на Общото събрание е да бъде изготвено такова предложение, ще бъде изготвено, ако няма такова решение, няма да изготвя такова предложение. Не мога предварително да кажа, защото мисля, че това би трябвало да се реши от Общото събрание от всички.

СЪДИЯ АЛЕКСАНДРОВА: Искам да направя уточнение, че моите въпроси произтичат от концепциите на кандидатите и няма как поради това да са еднакви към всички.

Към съдия Генков имам два въпроса и двата произтичат от концепцията, но ми се ще да кажа единия.

В концепцията в раздел IV, т. 1., се разсъждава върху уеднаквяване на практиката на съда и в частта, където става въпрос за практиката по касационни дела е казано, че за тази цел е удачно периодично да се сменят членовете на касационните състави, които в момента са постоянни. Моят въпрос е да обясни съдия Генков, защото аз лично не разбирам, ако аз имам едно мнение по даден казус, как като ме преместите в друг състав, ще си сменя мнението? С примери как ще се осъществи това нещо?

СЪДИЯ ГЕНКОВ: За съжаление общите събрания на съдилищата нямат едно важно правомощие, което има Върховният административен съд, да издават тълкувателни решения или да приемат решенията, които да са задължителни за всички, но т. нар. уеднаквяване на практиката е много сложен и деликатен въпрос. Той влияе пряко върху независимостта на всеки съдия. Какво означава уеднаквяване? Как да накараме друг състав да си уеднакви практиката? Няма такова нещо! Това не могат да го разберат гражданите и в тази връзка съм го написал с оглед на това, че някакъв ротационен принцип на формирането на съставите е и една гаранция, ако щете, против вземането на недотам законосъобразни решения понякога, защото един състав, който работи много години, може да се породят в него някакви други взаимоотношения. Примерно, след период от една година да се сменят, ако щете на компютърен принцип, или по-добре с решение на Общото събрание. Това ми е идеята.

СЪДИЯ АЛЕКСАНДРОВА: Кой ще прецени кой касационен състав взема „неправилните решения“, и пак ми седи въпросът – добре, аз преставам да бъда в този състав и отивам в друг да ми променят мнението.

СЪДИЯ ГЕНКОВ: Няма такова нещо уеднаквяване на практика. Това може да го говорим ние. Ние сме съдии. Законодателят го е измислил и ВАС се произнася с решение на Общо събрание. Върховният административен съд също има противоположна практика за съставите.

СЪДИЯ АЛЕКСАНДРОВА: Искате да кажете, че като ме сложите в състав със съдии с различно от мсето мнение, ще ми промените мнението?

СЪДИЯ ГЕНКОВ: Не, нямам предвид това.
Добре! Оттеглям тази част от концепция.

СЪДИЯ НИКОЛОВА: На мен не ми е известно в други състави как извършват произнасянията. В моя състав ми е хубаво, но искам да видя как е и в другите състави.

СЪДИЯ ГЕНКОВ: Аз това съм го написал с оглед да не се получават някакви по-други взаимоотношения, освен чисто съдийски и законосъобразни. Това имам предвид при т. нар. смяна на касационни състави.

СЪДИЯ АЛЕКСАНДРОВА: Вторият ми въпрос е да каже ако може съдия Генков – Вашият случай за разлика от другите двама кандидати, не само защото не сте съдия в този съд, командирован сте, не сте все още от титулярния състав на съда, Вие имате кариера, която е нормална за един съдия, стигнали сте във Върховен административен съд, където сте 20 години, ако не ме лъже паметта, и изведнъж рязко правите завой и решавате да станете председател на съд, който е на по-ниско йерархично ниво, тоест връщате се назад. Моят въпрос е: Кои са Вашите мотиви да вземете това решение? Искам да кажа, че в концепцията защо смятате, че ставате за административен ръководител, сте изложил Вашата автобиография, но няма отговор кое Ви накара като съдия във ВАС да отидете да работите в другия край на България и да станете председател на Административен съд – гр. Бургас? Кое Ви движеше да вземете това решение?

СЪДИЯ ГЕНКОВ: Първо колеги, Бургас не е на другия край на България. Бургас е един модерен град, обявен за най-добрия град за живеене, за разлика от София. Второ, кариерата зависи кой как я разбира и не бих казал, дали е по-престижно да си съдия във Върховен административен съд или председател на Административен съд – гр. Бургас, или административен съдия.

СЪДИЯ АЛЕКСАНДРОВА: Аз имам предвид кариерата, която предвижда законът.

СЪДИЯ ГЕНКОВ: Да, просто сметнах, че мога да си променя и местожителството, и местоработата, и да работя като съдия в административен съд, че имам достатъчно опит, мога да се справя, мога да приема едно предизвикателство спрямо себе си. Между впрочем не съм единственият. Един съдия от ВАС отиде в Кюстендил, една колежка от ВАС беше отишла в Хасково като председател на окръжния съд. До една възраст практиката е такава, да, след това други житейски приоритети му идват на човек.

СЪДИЯ ХРИСТО ХРИСТОВ: За мен колегата Генков прави саможертва – слиза от по-високо стъпало на по-ниско, получава по-ниско възнаграждение, отива далеч от семейството, нагърбва се с тежка административна работа. И това ако не го прави за доброто на съда. Така е решил, така го прави.

СЪДИЯ ЕНЧЕВ: Въпросът ми е към колегата Генков. Той заяви, че е готов да работи като административен съдия в нашия съд, бидейки към момента съдия във ВАС, като се обоснова с това, че годините работа променят приоритетите. Искам да питам колегата Генков дали би участвал в конкурс за преместване на свободната бройка в Административен съд – гр. Бургас наравно с други кандидати, след като е готов да дойде да работи при нас, ако не стане административен ръководител? За мен е важно да разбере истинските мотиви, защото според мен жертва една много добра кариера във ВАС в името на съд, който е по-ниско в йерархията и мисля, че отговорът на този въпрос донякъде ще изясни мотивите на колегата.

СЪДИЯ ГЕНКОВ: Няма какво друго да добавя. Искам да кажа, че не съм направил саможертва и тези оценки според мен бяха несериозни. А що се отнася до явяването на конкурс, смятам, че е едно недоразумение на закона съдия от по-горен съд да се явява на конкурс за съдия в окръжен или районен съд, защото съдиите за районен съд ги изпитват по решения и тълкувателни решения на върховния съд и един съдия, участвал при издаване на тълкувателни решения, ако се яви на такъв конкурс, съдии от окръжен съд ще го изпитват за тези решения, но така е решил законодателят.

Да, благодаря Ви за въпроса, изчерпах отговора си.

СЪДИЯ ЕНЧЕВ: Имам още едни въпрос към съдия Генков. Снощи като се готвих за днешното Общо събрание, прочетох концепциите и на съдия Генков, и на съдия Христов и установих, че концепцията на съдия

Генков всъщност не е писана от самия него. Констатирах, че съществената част в тази концепция, с изключение на биографичната част и статическия анализ на нашия съд е преписана от концепцията на Димитринка Христова Стаматова, която е в момента Председател на Административен съд – гр. Ямбол и която е представила тази своя концепция на 10.02.2017 г. във Висшия съдебен съвет. Двете концепции изглеждат така – с еднакъв обем, с еднакво разположение на текста, с еднакъв отстъп, с еднакъв шрифт, с еднакви абзаци, с незначителни размествания в последната част. Не бих си позволил сега в този момент да чета едната концепция и другата, защото считам, че това ще разводни дебата, но за мен е налице категорично, не знам как да го нарека, това се нарича плагиатство в литературата. Преписано е от концепцията на тази колега. Когато ние се явяваме на конкурс, ние предлагаме своите идеи пред съдиите и Висшия съдебен съвет. Конкурсът е вид състезание, на което се преценяват управленските идеи на отделните участници. Давам си сметка, че концепцията на съдия Генков звучи страхотно, но не е негова. Управленският капацитет на един административен ръководител може да бъде преценен по неговите идеи, които излага, не по биография, не по това къде е работил, не по това какви актове е писал в миналото, защото ние избираме административен ръководител, а не съдия. Управленската концепция е състезание на идеи. В това състезание на идеи колегата не участва със собствени идеи. Съдия Димитринка Стаматова работи в Административен съд – гр. Ямбол. Нейната концепция се отнася за Административен съд – гр. Ямбол, за друг съдебен район, за друг период от време. Аз не съм в състояние да преценя управленския капацитет на колегата по неговата концепция, иначе имам представа как работи като административен ръководител, но след като ни предстои пет години управленски мандат на един от нас тримата или на нито един от нас, аз считам, че човекът, който трябва да представлява Административен съд – гр. Бургас, този който трябва да е пръв сред равни, но лице на нашия съд, трябва да работи със собствени идеи. За мен подобен подход е абсолютно недопустим. Който проявява интерес след нашето събрание, мога да оставя концепцията. Аз съм си отбелязал снощи в кои части е налице абсолютна идентичност. Последните пет страници от двете концепции са Copy-Paste. За себе си търсих известна аналогия – пренос на идеи е допустимо, нямам нищо против, защото всичко в света общо взето е измислено, но буквален пренос, преписване на концепция от друг съдия за друг съдебен район, за друг период за мен е неуважение към процедурата. Това е неуважение към моя интелект и Вашия авторитет. Това, което установявам, може да бъде установено от всеки един оправен журналист. Не считам, че нашият съд трябва да се излага, а съдия Генков, който само годините му във Върховен административен съд са два пъти повече от моя магистратски стаж, изобщо е подходил по начин, по който

не може да бъде преценена неговата управленска способност, защото не кандидатства със собствени идеи.

Съдия Генков, искам да ми кажете въз основа на какви обстоятелства във Вашата концепция ние може да преценим как Вие ще управлявате нашия колектив?

СЪДИЯ ЛУКАНОВ: Бих искал да обърна внимание – концепциите, които са изготвени от кандидатите е право на техен избор и така зададен въпросът цели да зададе друга обстановка на Общото събрание, различна от тази, така както течеше до момента. Колегата Енчев е стигнал до тези констатации, нека да не продължаваме с въпроси. Аз лично не съм чел концепцията на съдия Генков, но през тези седем месеца имам изградено становище за неговите управленски качества. Както е изложено от колегата Енчев, не е в добрия тон. Не бива да забравяме, че след 28.11.2017 г. пак трябва да се работи в Административен съд – гр. Бургас, но според мен е добре да се запази добрият тон. Това, което чухме, цели друго.

СЪДИЯ ЕНЧЕВ: Кажете какво целя?

СЪДИЯ ХРИСТО ХРИСТОВ: Този абзац, за който питахте за уеднаквяване на практиката, Copy-Paste ли е?

СЪДИЯ ЕНЧЕВ: Да.

СЪДИЯ ГЕНКОВ: Аз съм чел много концепции. Концепцията съм си я писал лично и тя изцяло касае работата на Бургаския административен съд. Всички данни в нея са от Бургаския административен съд. Направил съм анализ и оценка на състоянието на органа на съдебната власт, достижения и проблеми на досегашната дейност на Административен съд – гр. Бургас. Всичко това касае Административен съд – гр. Бургас, нали г-н Енчев? Набелязване на цели и тяхното развитие – това не е препис от друга концепция. Това са също мои идеи, които аз може да съм ги почерпил отнякъде, но са разумни идеи, които са приложими не само в Административен съд – гр. Ямбол, те са приложими и в Административен съд – гр. Бургас. Те са приложими във всеки един съд и смятам, че с успех могат да се приложат в който и да е съд. Това са мои идеи, колега Енчев и не е Ваша оценка.

Искам да кажа, че това са мои идеи, които ако някой друг някъде ги е писал, това не означава, че аз съм плагиатствал, че аз съм преписвал, че те не са мои идеи, които аз да не съм припознал. Аз не смятам, че във всеки един съд примерно може да има различни мерки за подобряване бързината на правораздаването. Това е обща тема, която стои пред всички съдилища в страната или ако щете до този ротационен принцип, за който говорих. Да,

те са постоянни в рамките на една година, в следващата година могат да бъдат други тричленни състави. Да, това се прави и във Върховния административен съд – сменят се тричленните състави.

СЪДИЯ АЛЕКСАНДРОВА: Имам въпроси към колегата Христо Христов, произтичащи от концепцията. Аз си спомням, че дойде през февруари миналата година, тоест той е тук малко повече от година и половина. Аз работя в съда от създаването и за пръв път от концепцията на колегата разбрах, че в нашия съд има две групи съдии – едните са групата на привържениците на председателя, а другите са отборът на неговите противници. Не е ясно за кой председател става въпрос. Освен това, когато обсъжда в концепцията този въпрос, тоест според него съдът е групиран на някакви групи, той сам посочва, че за негова радост не се е вписал и не е бил приет от нито една от тези групи. Тук само преди да задам въпроса искам да вметна, че според мен такива групи няма в нашия съд. Като казвам това не твърдя, че всички сме адски добри приятели, но това не е нормално да се случи сред 16 човека. Ние сме хора с най-различни житейски възгледи, обаче когато е ставало въпрос да работим заедно било в касационни състави, било когато обсъждаме съдебна практика и как да постъпим по даден казус, по който има серийни дела, аз не съм оставала с впечатление, че има някакви проблеми, които ни пречат да работим и да изпълняваме задълженията си така, както трябва. Аз лично само с няколко човека може би от последните постъпили не съм работила и твърдя, че там, където съм работила с колегите, било инцидентно, когато се замествахме или постоянно в касационните състави, или когато обсъждаме казуси на общи събрания, нищо абсолютно никога не е пречило да подхождаме към професионалните ни проблеми с нужния професионализъм, без да се разделяме на каквито и да групи и критерии, но очевидно кандидатът има друг поглед, който е сдобил за времето на пребиваване, затова моят въпрос, като чета тази страница, е кое го накара да се мотивира да се кандидатира за председател на съд, в който не попада в никоя група, той сам си признава, че не е приет.

СЪДИЯ ХРИСТО ХРИСТОВ: По отношение на дадената от мен оценка за ситуацията в Административен съд – гр. Бургас ще си призная, че изплагиатствах малко от становището на председателя на ВАС г-н Георги Колев. За да се мотивирам, ще цитирам част от пълния стенографски протокол от заседанието на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет, проведено на 11.04.2017 г. тогава когато беше предложен и назначен за и.ф. административен ръководител, изпълняващ длъжността г-н Генков:

Стр. 184 – „...самият факт, че в един момент временно изпълняващият длъжността Таня Евтимова е подала оставка, самият факт,

че тя не желае да продължи да работи в този съд, а иска да отива в друг, само по себе си е достатъчно показателно, че някакъв проблем има. Самият факт, че заместник-председателят, който е такъв години наред, не желае да изпълнява функциите на изпълняващ длъжността, отново говори, че има такъв проблем.”

Стр. 90 – „Очевидно има проблеми и аз искам външна оценка в конкретния случай. След като имам тези откази, след като имам тези оставки, след като имам това искане да не се продължи работата плюс допълнително данни, които разбира се няма да дискутирам, безсмислено е. Задължително такава външна оценка е повече от задължителна и аз държа да я чуя.”

Стр. 181 – „А не може ли, например, да предположите, че аз очаквам оценка от колегата Панайот Генков за точното състояние на този съд и това кой все пак става за постоянно заемащ тази длъжност?”

Аз не съм казал, че не съм от нито един отбор, аз казвам „не успях да се позиционирам”. Допуснал съм грешка. Може би трябваше да го сложа в кавички. Смятам, че има някакво противопоставяне, във връзка с което стана и преместването на госпожа Евтимова. Аз лично съм ходил и питал съдия Александрова какво става тук, но тя не ми каза. Аз също не знам, но очевидно има някакъв проблем. Може да съм направил грешен извод. Ако смятате, че изводът ми е грешен, аз ще се радвам много.

Председателят на събранието обяви 10-минутна почивка, след която общото събранието продължи в 15:08 часа.

СЪДИЯ АЛЕКСАНДРОВА: По повод на отговора, който даде кандидатът Христо Христов, аз зададох въпрос, на който не получих отговор, защото въпросът ми беше: След като сам е написал, че не се вписва в тази общност от съдии, в този колектив, който смята, че е разделен на групи, как въобще се е мотивирал да се кандидатира за председател на същия този съдийски колектив?

СЪДИЯ ХРИСТО ХРИСТОВ: Като съдия от Административен съд – гр. Бургас аз съм част от съдийския колектив. Смея да твърдя, че аз лично в отношенията си с всеки един колега имам, за себе си бих ги окачествил, като много добри взаимоотношения и контакти. Ако някой смята, че се намира в лоши отношения с мен, да го заяви. Аз мога да обменя мнения с всеки. С никой не съм се карал. В този смисъл аз съм част от колектива. Това, което съм написал, че се радвам, че не съм успял да се позиционирам в предполагаеми от мен съществуващи групи, за мен е един плюс, защото с всеки един колега поотделно аз имам много добри отношения. Аз съм част от колектива и затова съм се кандидатира, защото считам, че взаимоотношенията ми с всеки един поотделно са много добри.

СЪДИЯ АЛЕКСАНДРОВА: Мислех да задам още един въпрос, по-скоро мисля, че няма смисъл, защото кандидатът не отговоря точно на въпросите. Тук бяха изопачени моите думи.

Към съдия Енчев нямам въпроси, защото аз работя с него в една стая от десет години и го познавам много добре и знам в различни ситуации как ще постъпи.

СЪДИЯ ЕНЧЕВ: Искам да направя едно изявление, защото се чувствам засегнат от изявлението на колегата Луканов, който ме обвини, че целя нещо друго, освен да изложи факти относно това, че концепцията на колегата Генков е преписана от концепцията на Димитринка Христова Стаматова. От стр. 10 до стр. 14 концепцията на колегата Генков е идентична с концепцията на колегата Стаматова от стр. 12 до стр. 17. Аз държа да обясня защо съм го казал и че не целя нищо друго освен този факт да бъде известен на нашите колеги. Нищо повече не съм искал. Ако колегата Генков се е почувства уязвен и колегата Луканов е предположил това, това е ваша работа. Мисля, че колегата Генков като съдия във ВАС може да се защити.

СЪДИЯ ЛУКАНОВ: Моята цел на изявлението, което направих, е да запазим добрия тон в отношенията на всички нас, независимо кой е кандидат за председател на съда, кой ще работи и кой няма да работи в този съд. Да се твърди, че един върховен съдия, в частност съдия Генков, е плагиатствал, меко казано е несериозно. Опитвам се да бъда максимално етичен. Идеите, които всеки един от вас излага за ръководството на този съд, са подписани от вас като сте ги представили пред ответния орган. Как реално ще управлявате този съд ако бъдете избрани, е друга тема. Затова казах, че макар да не съм чел концепцията на съдия Генков, аз лично съм възприел начина, по който управлява този съд последните седем месеца. Нямам такива впечатления от начина, по който ще управлява съдия Енчев, нито съдия Христов, ако бъдат избрани и затова помолих да продължим нататък след изявлението на колегата Енчев, тъй като то е негово лично такова и няма да бъде в плюс на нашия съд за това, за което сме се събрали.

СЪДИЯ РАДИКОВА: Съдия Луканов твърди, че един съдия от Върховен административен съд не може да препише, но твърди, че един друг съдия ще си позволи да обвини в плагиатство без да е сигурен в това и без да може да го докаже. Това е нонсенс.

СЪДИЯ ГЕНКОВ: А от стр. 1 до стр. 10 как е концепцията ми, колега Енчев, да направите анализ?

СЪДИЯ ЕНЧЕВ: Да, ще отговоря на въпроса. От стр. 1 до стр. 10 на Вашата концепция и в концепцията, от която твърдя, че Вие сте преписал, уводната част във Вашата концепция и концепцията на съдия Димитринка Стаматова са в абсолютен синхрон. На стр. 2, преди частта „Лична мотивация“, след това във Вашата концепция на стр. 4, в частта „Анализ и оценка на състоянието на органа на съдебната власт“, на стр. 4, е в пълно съответствие по начин на разполагане, по изписване на думите с концепцията на съдия Стаматова. В същата част на стр. 3, единственото което е променено, е все пак, че става въпрос за Административен съд – гр.Бургас, е населените места.

СЪДИЯ ГЕНКОВ: А кое е тавтологията?

СЪДИЯ ЕНЧЕВ: Ако оставим на страна статистиката на Административен съд – гр. Бургас, статистиката на Административен съд – гр. Ямбол, биографичната част от концепцията, която се отнася до колежата Стаматова, аз заявявам, че идеите, същностната част на Вашата концепция, ядрото с което твърдите, че може да управлявате Административен съд – гр. Бургас, е преписано.

СЪДИЯ ГЕНКОВ: Аз пък твърдя, че не е преписано. Да, чел съм много концепции, консултирал съм се с много председатели, „не съм открил топлата вода“ за управлението на Административен съд – гр.Бургас и това е абсолютно невярно, че съм преписвал от концепцията на съдия Стаматова. Да, ползвал съм и други концепции, не само на съдия Стаматова, г-н Енчев, и други концепции съм чел.

СЪДИЯ СТАНИМИР ХРИСТОВ: Въпросът ми е към тримата – Разяснявайки концепциите, многократно се споменаваше колективът на Административен съд – гр. Бургас. За мен лично от факта, че съм обиколил доста структури, включително и такива извън съдебната система, ми е ясно, че колектив се гради не само на работното място и говорейки по служебни въпроси. Няма да се позова на развитите западни държави, които имат психолози, които се занимават точно с тази тема. Колектив се гради с много други мероприятия. Конкретно въпросът ми е: Все пак очевидно, за да се създаде колектив, има необходимост от това. Как възприемате тази теза? Предвиждате ли такива мероприятия, чисто житейски, като колеги да се кажем две човешки приказки? Не видях в концепциите никъде тази тема, защото този елемент безспорно влияе върху формирането на колектив. Безспорно ролята на административния ръководител е и за такива чисто извънслужебни мероприятия. Какво ви е виждането? Какво бихте направили, за да създадем този колектив?

СЪДИЯ ЕНЧЕВ: Според мен в момента има колектив. Колектив е група от хора които работят в една структура, а това сме ние съдиите. Действително в моята концепция няма предвидена част за мероприятия, в които да укрепвам колективния дух в нашия съд. Аз, обаче, считам, че нашата работа е работа на индивидуалисти. Всеки от нас е самостоятелен съдебен състав и заседава единствено в касационен състав само с двама други постоянно определени колеги. От моя гледна точка не е работа на административния ръководител да създава колективен дух чрез тиймбилдинг или някакви други форми, примерно обиколка по заведения. За мен работата на административния ръководител е да осигури спокойна атмосфера за всеки един съдия, а не спрямо останалите съдиите, единствено спрямо закона и вътрешното си убеждение. Ако такива условия бъдат осигурени, колективът ще бъде добре, със или без неформални събирания. Иначе нямам нищо против неформалните събирания.

СЪДИЯ ХРИСТО ХРИСТОВ: Доколкото знам не съм ползвал такива, но има обяви на агенции в интернет, които организират такива мероприятия – сватби, кръщенета, рождени дни, юбилеи. Председателят на съда не е такава фирма. Нямам такова задължение ако стана председател на съда.

В чл. 195 от Закона за съдебната власт може да прочетете има ли такова задължение председателят.

СЪДИЯ ГЕНКОВ: Това са неписани правила, колега, създаването на колегиална атмосфера, създаването на по-близка атмосфера, които ги няма в закона. Ненапрасно т. нар. тиймбилдинг се изучава в школите по управление, ненапрасно тази дума придоби гражданственост в нашата страна и тя се върши от големите компании, защото хората знаят как да управляват и са постигнали добри резултати. Разбира се, че в концепцията няма записано такова нещо, може би защото в концепцията на г-жа Стаматова не е имало, но извън нея аз казах, че точно с цел сближаване на хората в една неформална обстановка организирах нещо, което е традиционно за морето – посрещането на изгрева на слънцето, на т. нар. July morning, и бих казал, че се получи една добра вечеря в нормална обстановка. Не аз организирам т. нар. Коледно тържество на 13 декември, но го приветствам изцяло. Заявил съм, че ще се включа в него. Както казах на служителя, ще дойда, независимо дали ще бъде избран, защото се чувствам част от колектива. Присъствал съм на всички рождени дни, които се организират, на изпращането на съдия Колева, на посрещането на съдия Николова и смятам, че тези т. нар. неформални срещи, т. нар. мероприятия са изключително полезни, защото човек освен да работи, има нужда и да се

весели, има нужда да прекарва мигове и сред колегите. Ако е добър организатор, ще си организира както семейството, така и колегите, които също са едно голямо семейство.

СЪДИЯ ХРИСТО ХРИСТОВ: Искам да допълня, че аз присъствах на мероприятиято, т. нар. тиймбилдинг на гр. Китен за посрещане на July morning и във връзка с това, което коментирахме, държа да кажа, че там беше поканена и въпросната Димитринка Стаматова, там беше и нейният съпруг, там беше и братът на г-жа Стаматова и нейната снаха. Дали е случайно или не, не мога да кажа. Иначе аз познава г-н Генков от 30 години и той има невероятни организаторски умения за организиране на такива мероприятия, така че мога да го поздравя за неговите умения и способности. Наистина на Китен беше добре.

СЪДИЯ ГЕНКОВ: Държа да се допълни, че моята съпруга също присъства. Бях поканил колегите от Бургас. Не си спомням кой дойде. Дойдоха от прокуратурата също. Мисля, че председателят на Районен съд – гр. Царево също присъства.

СЪДИЯ ХРИСТО ХРИСТОВ: Г-н Енчев, какво Ви мотивира да се кандидатира за административен ръководител – председател на Административен съд – гр. Бургас в сегашната процедура, което липсваше при предишната, за да не се кандидатира тогава? Какво се промени според Вас от тогава, за да вземете решение да участвате в настоящата процедура?

Втория ми въпрос е: В концепцията си посочвате, че е необходима повече прозрачност в работата на съда, за да се преодолее недоверието на гражданите в съдебната система. В тази връзка твърдите, че публикуването на Интернет страницата на съда на ежемесечен отчет за приходите и разходите на Административен съд – гр. Бургас, наред с вече публикуваните съдебни актове, е първа стъпка в посока на повече прозрачност в работата му. Според Вас в т. нар. от Вас ежемесечен отчет на приходите и разходите на Административен съд – гр. Бургас, влизат ли средствата за Фонд „Работна заплата“ и ако да, как публикуването на техния размер би повлияло на доверието на гражданите към правосъдната система?

СЪДИЯ ЕНЧЕВ: Идеята да се кандидатирам за административен ръководител ми се въртеше още на предишния конкурс. Това не съм го споделял с никого, защото както се казва човек трябва един път да се престраши. Познавам и колегата Йосифов, и колегата Христов достатъчно добре, за да преценя, че бих могъл да се включа в тази надпревара. Тогава не го направих просто защото не събрах достатъчно смелост. Още тогава

имах идеи как би трябвало да се управлява нашия съд. Единственото, което не ми стигна, беше малко настоятелност към мен самия да се претраша буквално. Аз никога не съм бил на ръководна длъжност, но това не е непременно недостатък. Десет години откакто съм съдия в Административен съд – гр. Бургас. Аз имах непосредствена възможност да видя как работеха нашите административни ръководители. За мен това е безценен опит, защото ние напоследък сме голям колектив, имало е периоди когато сме били 5-6-7 човека с 4 000 дела на година. Няма как в такава малка общност ти да не си в състояние да прецениш как работи този административен ръководител, помага ли ти, пречи ли ти. Няма как да не видиш когато идва да те притиска по делата или когато ти сменя съдебния секретар и съдебния деловодител след като те е помолил да го държиш в течение за определени дела и то да ти сменя така, че ти да работиш със съдебния секретар и съдебния деловодител на колегата, който е в твоята стая, а той да работи с твоите без никакви мотиви, без никакви смислени съображения. Това, че съм бил редови съдия, не ме прави неинформиран за начина на работа на нашите административни ръководители. След като те са били в състояние да работят, а аз претендирам, че съм по-добър от тях и в управленските си качества, и в отношенията с колегите, заявявам, че бих могъл да се справя с тази работа и затова този път реших да кандидатствам. Личното ми отношение към който и да е от нас няма връзка и няма да има, ако бъде избран за административен ръководител, с начина, по който аз упражнявам правомощията си в нашия съд.

СЪДИЯ ГЕНКОВ: Имате ли предвид и мен тук, когато говорите за административните ръководители, които са Ви оказвали натиск?

СЪДИЯ ЕНЧЕВ: На въпроса на съдия Генков заявявам, че никога по никакъв повод не ми е оказвал какъвто и да е натиск по какъвто и да е служебен или личен въпрос. Отношенията ми със съдия Генков са били строго професионални. Явявал съм се при него по подаден сигнал срещу мен. Съдия Генков предприе необходимите действия да изясни фактите по сигнала и се произнесе, за което аз съм получил от него съответно писмо, нещо, което до сега не беше ми се случвало като съдия в нашия съд, а и друг път е имало сигнали срещу мен от недоволни граждани. Когато казах, че ми е бил упражнен натиск от административния ръководител, имах предвид първия административен ръководител на нашия съд – съдия Вълков. По отношение на оказания ми натиск от него, аз съм писал обяснения до него с екземпляр за мен с входящ номер от нашата регистратура и го пазя и мога да го предоставя на всеки от вас, ако прояви желание. След като поставих нещата на принципна основа, повече не си позволи да ме притиска по дела. За сметка на това от протоколите от наказателното му дело установих, че е имало монтирана програма на

нашите компютри, с която в реално време той е следял съдържанието на нашите съдебни актове. Затова и на миналата процедура, когато кандидатстваха колегите Христов и Йосифов, аз си позволих да задавам и на двамата въпроси в тази насока.

По отношение на втория въпрос, в концепцията аз написах, че за мен е важно обществото да знае какви разходи върши съдът за правосъдие, в частност нашият съд, защото съдът работи за хората. Обществото трябва да знае колко струва съдът, каква част от данъците отиват за издръжка за органите на съдебната власт. Обществото трябва да знае в какво инвестира и съответно да преценява какво получава. Обявяването на средствата, които ние получаваме и средствата, които ние харчим, имат точно такава цел. Аз не виждам нищо срамно на Интернет страницата на нашия съд да бъде публикувано колко пари получава Административен съд – гр. Бургас от държавата, за да изпълнява функциите си, включително и това какъв е размерът на фонд „Работна заплата”. Аз съм твърд противник на сиромасонилството. Ние сме добре обучени специалисти, години наред всеки от нас е полагал сериозни усилия, за да стигне до това професионално ниво, на което се намира, и не виждам нищо срамно ние да получаваме добри заплати. През ръцете на всеки един от нас годишно минават дела с материални интереси за милиони. Заради тази голяма отговорност, която ни е възложена, държавата е решила да ни плаща заплатите в този размер, в който те са. Обществото е в състояние да прецени колко пари дава за нас и как ние си вършим работата. Как ние си вършим работата обществото преценява чрез качеството на съдебните актове, не чрез тяхната срочно, а чрез това как те са написани. Обществото трябва да може да съпостави качеството на нашата работа с количеството пари, които отделя. Начинът да се случи това, което казвам, е обществото да е наясно нашият съд колко получава от държавата, включително и фонд „Работна заплата”. Нямам предвид да се публикува заплатата на всеки един от нас или пък на служителите. За целите, за които считам, че е необходимо обнародването на нашата страница, условно казано на приходи/разходи на нашия съд, е достатъчно да се дават съвкупни числа – фонд „Работна заплата” за всички, разходи за канцеларски материали, за ток, за гориво, за телефон. Обществото трябва да знае конкретно ние колко струваме като разноски. Това ми е било съображението.

СЪДИЯ ХРИСТО ХРИСТОВ: Първият ми въпрос към колегата Генков е във връзка с цитирания от мен протокол от заседание на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет от 11.04.2017 г. за назначаването на г-н Генков за и.ф. председател на съда. Няма да повтарям думите на г-н Георги Колев. Дали е преценил кой от съдиите в Административен съд – гр. Бургас е подходящ за ръководител на съда, както му е била поставена задача от г-н Колев? Ако е успял да го направи,

успял ли е да докладва на г-н Колев и след като е решил да се кандидатира за председател, означава ли това, че никой от нас останалите не е подходящ за ръководител?

Вторият ми въпрос е от концепцията. За съжаление имах повече въпроси, но те попадат в спорните страници. Аз ще задам въпрос само от безспорна страница. Г-н Генков, цитирам: „Достъпът до кабинетите на съдиите не е ограничен, което не дава възможност за спокойна работа на магистратите, но въпреки това не намирам за уместно съществуващата в някои кабинети на съдиите възможност вратите да не се отварят свободно отвън.” Това са кабинетите на колегата Енчев, Димитров и Драгнева. Какво го мотивира да напише това в концепцията?

СЪДИЯ ГЕНКОВ: На първия въпрос ще отговоря, че впечатлението ми е, че всеки един съдия от Административен съд – гр. Бургас е достоен да бъде и негов председател. То е породено и от това, че моето виждане е, че административната длъжност „председател на съд” не е привилегия, а той е пръв между равни така, както е председателят на всеки съдебен състав. Не е нищо повече от другите съдии председателят на съда. Дори в Добрата стара Англия там председателят на съда е най-старшият на съдиите, председателят на състава е най-старшият съдия. Той няма никакви други правомощия над другите съдии, освен да каже „откривам/закривам заседанието”. Общо взето такъв е председателят на административния съд. Още повече с възвеждането на т. нар. съдийско управление със свикването на общо събрание се предполагат все повече компетенции. То взема решение по много малко въпроси, приема вътрешни правила, но всичко друго, което е записано, са становища. На него му е дадено много малка възможност да решава.

Това ми е виждането по отношение на това кой е достоен и кой не.

Що се отнася до другата част на въпроса, тя излиза извън концепцията какво сме си говорили с г-н Колев. Той от 22 ноември няма да бъде председател на Върховния административен съд и това си остава между нас какво сме си говорили.

Колеги, смятам, че ние сме в обществена сграда, ние сме в служебни помещения и това неотваряне отвътре, тази липса на възможност отвън да се отвори, не е твърде редно. Аз съм го и написал в концепцията, дано да не ме упрекнете отново, че съм преписал, че не намирам за уместно тази практика кабинетите на съдиите да не се отварят свободно отвън. Не намирам за нормално секретарките или друг колега да чука на вратата. Смятам, че в една обществена сграда, в един кабинет достъпът трябва да бъде свободен. Знам неудобството някой да чука на вратата и да те безпокои, но това е решено почти във всички съдилища с едни табелки с надписи: „Моля, не безпокойте!”, „Съдията не дава консултации!”, „Моля, не чукайте!” Не зная на тези колеги, на които вратите са отворени, дали се

чувстват толкова неудобно. На никой не съм направил забележка, нито съм предприел мерки да ги отворям, но съм написал, че го намирам за неуместно. Не прави добро впечатление на хората. Както казах, аз не съм предприел действия да ги отворям. Изразявам мнението си, че това е неуместна практика служебно помещение да се заключва отвътре.

СЪДИЯ ДРАГНЕВА: Колегата Христов каза, че според него увеличаването на щата трябва да стане по реда на чл. 194 от ЗСВ. Един въпрос имам в тази връзка: При условие, че тази процедура вървеше неформално от 2009 година, Вие сте единственият кандидат, който се премести по този ред, като за 8-9 години не е имало друг желаещ, все пак се иска съгласие на колегата, как виждате увеличението само по тази процедура, а не чрез нови бройки?

СЪДИЯ ХРИСТО ХРИСТОВ: Имам идея как да се увеличи по този ред щатът. Никъде не пише, че трябва да има съгласие по чл. 194 ЗСВ. Липсва това, което твърдите, не се изисква съгласие. Пише „в същия апелативен район не се иска съгласие” и моята идея е да го направим в Апелативен район Бургас.

СЪДИЯ ЙОСИФОВ: Имам едно процедурно предложение, преди да приключим, само да споделя нещо. Когато аз бях кандидат, тогава не гласувахме подкрепа на никой от кандидатите. Тогава ми беше неудобно да го направя. После Върховният административен съд, когато избираха г-н Чолаков, те гласуваха. Аз сега ще поставя въпроса: Да гласуваме ли подкрепа на кандидатите? Моето предложение е да гласуваме подкрепа на кандидатите.

ПРЕДСЕДАТЕЛЯТ НА СЪБРАНИЕТО СЪДИЯ ДРУМЕВА: Други предложения имате ли?

СЪДИЯ ЕНЧЕВ: Моето предложение е да не гласувате.

СЪДИЯ ГЕНКОВ: Моето предложение, колеги, е да се изрази становище към концепциите на тримата кандидати, тъй като по принцип изслушването има за цел някой решаващ орган да придобие впечатления от лицето, субекта, спрямо когото ще взема решение и той да формира решението въз основа на това, което е чул от него, това, което го е питал. Иначе едно изслушване само е безсмислено. Тук бяха задавани въпроси, бяха отправяни обвинения и т. н. Аз лично предлагам, за да има смисъл това Общо събрание, то да излезе с едно становище, както по всички други въпроси, и за да бъде обективно и честно това становище, да бъде с тайно гласуването. С тайно гласуване може на една бюлетина да се напишат

трите имена и да се подчертае името на този, който се одобрява или приветства концепцията му, или на едно листче да се напише името на този, който подкрепяте.

СЪДИЯ ХРИСТО ХРИСТОВ: Противопоставям се категорично, че днешното Общо събрание е безсмислено, както заяви г-н Генков. Мисля, че това не е така. Щом законът не го изисква, това е условие от процедурата. Според Вас законодателят направил ли е безсмислени неща? Висшият съдебен съвет в Наредба № 1 безсмислено ли е написал, че трябва да има събрание?

СЪДИЯ ГЕНКОВ: Защо се притеснявате от едно тайно гласуване?

СЪДИЯ ЕНЧЕВ: Но не е Ваша концепцията.

СЪДИЯ ГЕНКОВ: Аз твърдя, че е моя! Вие дисквалифицирате ли ме? Вие я отрекохте от стр. 1 до стр. 10.

СЪДИЯ ХРИСТО ХРИСТОВ: Държа да се запише, че Пленумът на ВСС не е приел Наредба № 1, която да съдържа безсмислени разпоредби и по-конкретно разпоредбата, с която задължава в рамките на процедурата за избор да се проведе общо събрание за изслушване на кандидатите.

СЪДИЯ ГЕНКОВ: Аз не съм казал, че това Общо събрание е безсмислено. Казах, че то няма смисъл да приключи без становище, ако само ще си говорим. Защо да не вземем отношение, забранено ли е? Ако е забранено –разбирам, ако не – е разрешено.

СЪДИЯ ЙОСИФОВ: Променям моето предложение. Предлагам да го подложим на тайно гласуване – да изразяваме становище, но с тайно гласуване.

СЪДИЯ ЕНЧЕВ: Колеги, заявявам, че подобно гласуване няма да бъде информиран избор на концепция, защото вие не сте се запознали с първоизточника на концепцията на колегата Генков. Дори да се гласува сега за някоя от нашите концепции, е възможно част от нас да гласуват за концепция, за която аз твърдя, че същностната ѝ част е преписана от друга и не е плод от самостоятелните усилия на колегата Генков. Помислете добре колко е разумно да гласувате концепциите на отделните кандидати при тези мои твърдения. Аз заставам с името си.

СЪДИЯ ДИМИТРОВ: Познавам съдия Генков. Познавам и председателя на Административен съд – гр. Ямбол, която още от времето

когато бях младши съдия беше заместник-председател на Районен съд – гр.Ямбол. Познавам работата й, бил съм в горна инстанция, отменял съм, потвърждавал съм нейни актове. Не искам да обиждам никой, но е твърде възможно съдия Генков да е подготвил концепцията на колежката. Нямам факти, но кой е авторът няма факти. Може тази концепция да е написана от трето лице и за двамата. Казвам, че всичко това са хипотези. Единственото, доколкото разбирам е вярно, двете в някаква част са еднакви. Няма доказателства кой е първоизточникът. Дори може да е изготвена от трето лице. Има един факт, който колежката Енчев изложи и ние го възприехме в някаква част, няма спор в това нещо. Оттам насетне може да направим друго събрание, да извикаме Димитринка Стаматова. Затова казвам, че съм против да се гласува подкрепа в полза на някой, без значение дали е явно или тайно.

СЪДИЯ ГЕНКОВ: Предлагам за подкрепа на един от кандидатите с тайно гласуване, не на концепциите.

ПРЕДСЕДАТЕЛЯТ НА СЪБРАНИЕТО СЪДИЯ ДРУМЕВА: Подлагам на гласуване, който е съгласен всеки един от съдиите да изрази подкрепа за един от кандидатите за председател на Административен съд – гр. Бургас чрез гласуване, моля да гласува!

Гласували „ЗА” – 4 от присъстващите

Гласували „ПРОТИВ” – 11 от присъстващите

Въздържал се – 1 от присъстващите.

След проведеното явно гласуване Общото събрание на Административен съд – гр. Бургас с мнозинство взе следното

РЕШЕНИЕ

Да не се изразява от съдиите подкрепа за някого от кандидатите за административен ръководител на Административен съд – гр. Бургас чрез гласуване.

ПРЕДСЕДАТЕЛЯТ НА СЪБРАНИЕТО СЪДИЯ ДРУМЕВА: Колеги, пристъпваме към следващата точка от дневния ред. На 06.11.2017 г. в Административен съд – гр. Бургас е получен Проект за Правила за формиране и използване на средствата по Централизирания фонд СБКО за подпомагане на магистрати и съдебни служители в органите на съдебната власт, изпратен от Висш съдебен съвет за обсъждане и одобряване от общото събрание в срок до 01.12.2017 г. На всеки съдия е предоставен

екземпляр от този проект за запознаване.

Който е съгласен да бъдат одобрени Правила за формиране и използване на средствата по Централизирания фонд СБКО за подпомагане на магистрати и съдебни служители в органите на съдебната власт, моля да гласува!

Гласували „ЗА” – 15 от присъстващите

Гласували „ПРОТИВ” – няма

Въздържал се – един от присъстващите

След проведено явно гласуване Общото събрание на Административен съд – гр. Бургас с мнозинство прие следното

РЕШЕНИЕ

ОДОБРЯВА предложените от Висш съдебен съвет Правила за формиране и използване на средствата по Централизирания фонд СБКО за подпомагане на магистрати и съдебни служители в органите на съдебната власт.

Поради изчерпване на дневния ред, Председателят на събранието закри Общото събрание на съдиите от Административен съд – гр. Бургас в 16:19 часа.

Протоколът от Общото събрание се изготви в два еднообразни екземпляра – един за изпращането му на Висш съдебен съвет и втори за протоколната книга за проведени общи събрания в Административен съд – гр. Бургас.

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА СЪБРАНИЕТО:/П/

/Станимира Друмева/

ПРОТОКОЛЧИК:/П/

/Стоянка Атанасова/